

150903-1

Rozlišení „smyslu“ (či „významu“) textu na „meaning“ a „understanding“ (eventuelně s upřesnění „linguistic understanding“) má některé závažné nedostatky, pro které se mu raději vyhýbám. Jde totiž o stále přítomnou sugesci, jako by určitý text, který sám je v jistém smyslu fakticky „dán“, tj. je objektivně konstatovatelný, fotografovateľný, napodobiteľný, přepsateľný nebo překresliteľný atd., měl bez jakéhokoli „understanding“, tj. bez jakéhokoli přístupu, usilujícího o pochopení (porozumění), svou jakousi samostatnost a svébytnost, tedy jako byl „byl dán“. Proti tomuto neobhájiteľnému předsudku budeme trvat na tom, že povaha takového „smyslu“ není předmětná ani vůbec zpředmětnitelná. Někteří autoři budou ovšem popírat vůbec jakoukoli samostatnost a svébytnost „smyslu“, a budou trvat na tom, že každý smysl je „jsoucí“ jen v podobě šifry či zašifrovanosti, a že každé jeho dešifrování znamená nutně nové zašifrování. To je také v jistém smyslu pravda, ale právě pouze v jistém omezeném smyslu, který by nám neměl dovolit (ani umožnit), abychom zapomněli na to, že zašifrovat lze jen něco, co samo šifrou ještě (ani potom) není, a že dešifrovat lze zase jen něco, co samo není pouhou šifrou, ale co odkazuje k nějaké „ne-šifře“, k níž se pak musí usilovat aspoň trochu přiblížit každé nové zašifrování.

(150903-1)